

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

קידושין-האיש מקדש		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
שמוכרה אמנה לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוט	ושוין:									⚡		◇	מה.			
האי אלמנה היכי דמי										^		◇	מה.			
אילימא דקדשה אביה										!			מה.			
מי מצוי מזבן לה הא אין אדם מוכר את בתו לשפחות אחר אישות										⚡			מה.			
אלא לאו דקדיש איהי נפשה										!		◇	מה.			
וקא קרי לה אלמנה										⚡			מה.			
הכא בקדושי יעוד ואליבא דר' יוסי בר' יהודה:	רב עמרם אמר רבי יצחק:									!		◇	מה.			
מעות ראשונות לאו לקדושין ניתנו	דאמר: [ר' יוסי בר' יהודה]									!	■	◇	מה.			
מת ונפלה לפני אחיו ליבום אמר רב הונא אמר רב ממאנת למאמרו ואינה ממאנת לזיקתו, כיצד:	אתמר: [רב הונא אמר רב]											■	◇	מה.		
עשה בה מאמר צריכה גט וצריכה חליצה וצריכה מיאון												■	◇	מה.		
צריכה גט שמא נתרצה האב בקדושי שני												■	◇	מה.		
צריכה חליצה שמא נתרצה האב בקדושי ראשון												■	◇	מה.		
צריכה מיאון שמא לא נתרצה האב לא בקדושי ראשון ולא בקדושי שני ויאמרו אין קדושין תופסין באחותה												■	◇	מה.		
לא עשה בה מאמר אינה צריכה אלא חליצה בלבד, מאי אמרת שמא יאמרו אין קדושין תופסין באחותה, הכל יודעים אחות חלוצה דרבנן												■	◇	מה.		
אחות גרושה מדאורייתא אחות חלוצה מדברי סופרים	דאמר ריש לקיש כאן שנה רבי:											■	◇	מה.		
נהו בי תרי דהוו קא שתי חמרא תותי ציפי בבבל שקל חד מינייהו כסא דחמרא יהב ליה לחבריה אמר מיקדשא לי ברתין לברי												○	◇	מה.		
אפילו למאן דאמר חיישינן שמא נתרצה האב שמא נתרצה הבן לא אמרינן.	רבינא:											■	◇	מה.		
ודילמא שליח שויה	רבנן לרבינא:											⚡		מה:		
לא חציף איניש לשויי לאבוה שליח.												!	◇	מה:		
ודילמא ארצויי ארציייה קמיה												⚡	◇	מה:		
בפירוש אמר מר, דלא סבר להא דרב ושמואל.	אמר ליה רבה בר שימי:											!	◇	מה:		
ההוא גברא דקדיש בכישא דירקא בשוקא													○	◇	מה:	
אפילו למאן דאמר חוששין שמא נתרצה האב, הני מילי דרך כבוד, אבל דרך בזיון לא.	רבינא:												■	◇	מה:	
בזיון דמאי? אי בזיון דירקא, אי בזיון דשוקא?	רב אחא מדיפתוי לרבינא:												^	◇	מה:	
נפקא מינה?													⚡		מה:	
דקדיש בכספא בשוקא, או בכישא דירקא בביתא													!	◇	מה:	
מאי?													^		מה:	
אידי ואידי דרך בזיון הוא.	א"ל: [רבינא]												!	◇	מה:	
ההוא דאמר לקריבאי והיא אמרה לקריבה, כפתיה עד דאמר לה תיהוי לקריבה, אדאכלי ושתי אתא קריביה באיגרא וקדשה														○	◇	מה:
כתיב: (צפניה ג) שארית ישראל לא יעשו עולה ולא ידברו כזב.	אביי:													■	◇	מה:
חזקה אין אדם טורח בסעודה ומפסידה.	רבא:													■	◇	מה:
מאי בנייהו?														⚡		מה:

disputants-חולקים-♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא-■ ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
קידושין-האיש מקדש	מימרא												
איכא בינייהו, דלא טרח.												!	◇
נתקדשה לדעת אביה, והלך אביה למדינת הים ועמדה ונישאת, אמר רב: אוכלת בתרומה עד שיבא אביה וימחה	[רב]												■
אינה אוכלת, שמא יבוא אביה וימחה, ונמצאת זרה אוכלת בתרומה למפרע.	רב אסי:												■
הוה עובדא, וחש לה רב להא דרב אסי.													○
ומודה רב, שאם מתה אינו יורשה, אוקי ממונא בחזקת מריה.	רב שמואל בר רב יצחק:												◇
נתקדשה לדעת וניסת שלא לדעת, ואביה כאן, רב הונא אמר: אינה אוכלת	[רב הונא]												◇
אוכלת.	רב ירמיה בר אבא:												◇
אינה אוכלת, ואפ"ל לרב דאמר אוכלת, התם הוא דלא איתיה לאב, אבל הכא דאיתיה לאב, האי דאישתיק - מירתח רתח.	רב הונא:												◇
אוכלת, ואפ"ל לרב אסי דאמר אינה אוכלת, התם הוא דשמה יבוא אביה וימחה, אבל הכא מדשתיק - איתנחוי איתנחא ליה.	רב ירמיה בר אבא:												◇
נתקדשה שלא לדעת אביה וניסת שלא לדעת, ואביה כאן, רב הונא אמר: אוכלת	[רב הונא]												◇
אינה אוכלת.	רב ירמיה בר אבא:												◇
הא דרב הונא - (משלי י) כחומץ לשנים וכעשן לעינים, השתא ומה התם דקידושי דאורייתא, אמרת לא אכלה, הכא לא כל שכן, נראין דברי תלמיד.	עולא:											?	◇